

i Amtet har i de senere Aar gennemsnitlig udgjort 15,300 Rd., hvorimod man kun har beregnet det Bederlag, som skal komme Amtet tilgode, til 12,000 Rd. Der er saaledes en Nedfattelse af 3,300 Rd., hvilket er skeet just af særligt Henyn til den Indflydelse, som Jernbanerne ville faae paa Færdselen paa Landeveiene. Jeg troer saaledes, at man har gjort alt Muligt for at træffe en retfærdig Fordeling af Bederlagssummen, naar man nu engang vil indrømme den, paa de forskjellige Communer, som skulle udrede den. — Det ærede A. d. e. Medlem for 1ste Kreds udtalte, at skulde nogen Bom nedlægges, saa maatte det først og fremmest være Bommen paa Strandveien, idet den paaførte, navnlig Kjøbenhavns Indvaanere en ganske betydelig Byrde, en Byrde, som paa Grund af den stærke Færdsel endog kunde være forbunden med andre Misligheder. Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad der desangaaende er anført i Motiverne til Lovforslaget, dels nemlig, at der er et ganske særegent Forhold ved denne Bom, som gjør, at Bompengene vanskelig kunne afløses ved en Lovforanstaltning, idet der er opstaaet et Gjældsforhold mellem Kjøbenhavns Amtsråd paa den ene Side og en Deel private Personer paa den anden Side, som ved frivillige Bidrag have stillet en bestemt Sum til Amtets Raadighed for derved at opnaae Banning af Strandveien, og dels den Omstændighed, at en stor Deel af Bomindtægterne netop medgaaer til Udgifterne ved Veiens Banning, og at selve Banningen bevirker, at Veien er vanskeligere at holde vedlig end andre Veie, idet den, naar andre Veie ligge tørre, bestandig holdes i en fugtig Tilstand. Jeg troer nu, at Banningen af Strandveien er et saa stort Gode for Beboerne paa Strandveien, som jo hovedsagelig ere Kjøbenhavns Indvaanere, og for selve de Rejsende, at man nok kunde forsvare at lade denne Bom blive staaende, for at Beboerne og de Rejsende kunne opnaae dette Gode. Det er jo ganske vist ikke noget overordentlig vigtigt Spørgsmaal, der foreligger. Derfor det høitærede Thing ikke vil gaae ind paa Forslaget, uagtet der jo fra mange Sider er fremkommet Duffer om Bommens Nedlæggelse, saa vil Følgen deraf blive

den, at Bommene blive bestaaende, og altsaa Genen for de Rejsende vedbliver. Den Byrde, som Bompengenes Erlæggelse medfører, kan man jo vurdere paa forskjellig Maade; det stiller sig ganske vist forskjelligt, enten man sidder inde i sin gode luffede Bogn og lader sin Kudst eller Tjener knappe op for at komme til Bompengene, eller man selv skal gjøre det. Jeg kan ikke see, at der egentlig begraes nogen Uretfærdighed mod de enkelte Amtet ved at paalægge dem at udrede disse Afsløsningssummer; de udrede nu i Birkeligheden et langt større Beløb end det, der er angivet i Motiverne til Lovforslaget, idet de jo tillige udrede det Beløb, som kommer Bomforpagterne tilgode, og det er ganske vist for Kjøbenhavns Amt ikke ganske ubetydeligt.

Lehmann: Jeg haaber, at den ærede Indenrigsminister ikke trænger til en Forfklaring fra min Side om, at jeg ikke tager Ordet her i nogen Sag uden først at have gjort mig bekendt med dens Præmisser, og naar jeg før ikke talte om Strandveiens Banning, da var det af den ganske simple Grund, at jeg paa ingen Maade agtede at foreslaae, at ogsaa Bommen paa den nævnte Veie skulde nedlægges. Jeg gjorde før kun opmærksom paa, at det efter min Mening ikke kan paalægges en Commune — naturligvis kan det vistnok Lovligen skee, men ikke rettelig efter de Grundsætninger, som vi almindelig følge — imod sin Villie at betale en Afgift til en anden Commune, og ved at udvilde dette kom jeg til at sige, at Kjøbenhavn maaskee endda nok kunde være villig til frivillig at gaae ind paa en Afsløsning af den Bom, som for mangfoldige af dens Indbyggere er en stor Byrde — ikke just i finantiel Henseende, men i Henseende til Befvemmelighed og Behagelighed — uden at der derfor vilde være nogen Sineconsequens i, at den modsatte sig at betale Noget for Nedlæggelsen af Bomme paa Veie, som forholdsvis kun befærdes af en meget ringe Deel af Stadens Indbyggere. Det var kun fra dette Synspunkt, at jeg talte om Bommen paa Strandveien. Jeg foreslog forresten heller ikke, at de øvrige Bomme skulde nedlægges, men jeg paastod, og det er fremdeles min be-